

Amira Turbić-Hadžagić

Filozofski fakultet Univerziteta u Tuzli

Ulica Tihomila Markovića 1, BiH-75000 Tuzla

amira.turbic@untz.ba

DEKLINACIJA NELIČNIH ZAMJENICA U BOSANSKO-HUMSKIM POVELJAMA S POSEBNIM OSVRTOM NA ZAMJENICE S NAVESCIMA: *-zi, -r/-re i -i*

*»zemla mi e mati a ô(ḃ)t(ḃ)čstvo mi e grobḃ ô(ḃ) zemle
esmo i u zemlu unidemo«*

Povelja bana Tvrtka Kotromanića o potvrđivanju prijateljstva
Dubrovniku od 1. 6. 1367. godine

Korpus bosanskih tekstova ograničen je na do danas sačuvanih 75 originalnih bosaničnih pravnih tekstova (45 povelja, 11 potvrda, 3 darovnice, 13 pisama, 1 trgovački ugovor, 1 priznanica i 1 zakletva) koji su nezaobilazni dio kulturne i jezične baštine bosansko-humskog (hercegovačkog) tla. Jedna darovnica nalazi se u Arhivu Bosne i Hercegovine u Sarajevu (*Darovnica kralja Dabiše kćeri Stani i knezu Juriju Radivojeviću* od 26. 4. 1395.); dvije povelje su u Zemaljskome muzeju u Sarajevu (*Povelja kralja Tvrtka velikom vojvodi Hrvoju Vukčiću* od 12. 3. 1380. i *Povelja kralja Stjepana Tomaša sinovima Ivanca Jurčinića* iz 1459. godine) dok se ostala građa nalazi u Beču, Budimpešti, Dubrovniku, Londonu, Sankt Peterburgu i Zagrebu. Pravni bosanični tekstovi srednjovjekovne Bosne neiscrpna su vrela za kulturnu povijest jer su ostali sačuvani u svojem izvornome obliku i njihova je vrijednost neprocjenjiva za jezikoslovce, povjesničare, filologe, povjesničare prava i druge znanstvenike koje mogu zanimati ovi tekstovi.

Svi oblici neličnih zamjenica u N jd. m. i s. roda razlikuju palatalne od nepalatalnih varijanti. Prisutno je križanje i supostojanje neličnih zamjenica dvaju sistema (staroslavenskoga i starobosanskoga) u srednjovjekovnom periodu. Zamjenice za sva tri roda jednine i množine imaju čestice *-zi, -r/-re i -i* u svrsi navezaka koji ne utječu na značenje zamjenica. Povremeno dolazi do interferiranja i supostojanja staroslavenskih i

starobosanskih jezičnih elemenata (G jd. m. roda *bezbъ vьsega*; *къто ~ ko*). Preovladavaju starobosanski jezični elementi (našim *drazimь*, našega, našim, *ôda vsega*, *ča, čo*), koji su premoćniji u odnosu na staroslavenske. U procesu izgradnje zajedničkoga književnoga srednjovjekovnog idioma sastavljenoga od elemenata dvaju sistema, staroslavenskoga i starobosanskoga, znatno sudjeluju bosansko-humski pisari. Kod neličnih zamjenica u bosaničnim pravnim tekstovima prisutno je postojanje bosanske redakcije.

Uvod

Diplomatička građa pripada segmentu autohtono indigene kulture bosansko-humskog (hercegovačkog) srednjovjekovlja. To su štokavski neliturgijski tekstovi pisani mješavinom staroslavenskoga jezika i bosanske redakcije staroslavenskoga jezika (bosanskostaroslavenskoga) koji pripadaju svim stanovnicima srednjovjekovne Bosne. Ova grupa službenih i privatnih pisanih dokumenata zrcali društveno, ekonomsko, političko i kulturno stanje srednjovjekovne bosanske države na starobosanskome jeziku.

Bosanični pravni dokumenti su spomenici nastali u različitim područjima srednjovjekovne Bosne od 12. do 15. stoljeća (nisu vezani za crkvu), ali iznimno različiti po opsegu (od 4 do 58 redaka) pa je i zastupljenost staroslavenskih zamjeničkih elemenata u njima različita, ali u svima uočljiva.¹ U ovoj diplomatičkoj građi nailazimo na obilnost i raznolikost uklopljenih crta narodnih govora uz zadržavanje paradigmatičkih staroslavenskih osobitosti, koje utječu na komunikacijsku jasnoću starobosanskoga književnog jezika.

Danas na početku trećeg milenija bosanski književni jezik je uzbaštinio 75 originalnih bosaničnih pravnih dokumenata nastalih na prostorima srednjovjekovnog bosansko-humskog (hercegovačkog) tla, koji su produkt državne diplomatske prepiske, najčešće s Dubrovnikom, a ponekad i privatne u vlastitim kancelarijama. Većina je bosaničnih pravnih dokumenata pisana na pergamentu italijanske izrade (Čremošnik 1948, 1950 i 1951) ustavnim, poluustavnim, brzopisnom i kurzivnom bosančicom, a u kojima postoji tip prestižnoga jezika (Kuna 1973). Pisari ili dijaci bosanskoga porijekla čuvaju veze sa staroslavenskim jezikom,

¹ U ovome radu analiziraju se nelične zamjenice samo sačuvanih originalnih (ne i sačuvanih prijepisa) bosaničnih pravnih dokumenata koji su nastali u srednjovjekovnoj Bosni; dalje, posebno napominjemo da nisu uzeti u obzir srednjovjekovni bosanični pravni tekstovi koji su nastajali u Dubrovniku iz toga vremenskog perioda.

u kojima preovladavaju osobitosti bosanske redakcije staroslavenskoga jezika.

Za hrvatske srednjovjekovne tekstove prof. Damjanović je razjasnio što podrazumijevamo pod »interferiranjem« i »interferencijom« te navodi:

»Kod tekstova to znači miješanje elemenata dvaju ili više sustava. Kad je riječ o našim srednjovjekovnim tekstovima, možemo govoriti o dvama tipovima miješanja: a) *križanje*, tj. pojava da se na istom jezičnom sadržaju križaju/preklapaju jezični izrazi iz dvaju sustava, npr. riječ se oblikuje tako da se na leksički morfem iz jednoga sustava dodaje gramatički morfem iz drugoga. (...) b) *supostojanje*, tj. pojava da se u istom tekstu za isti jezični sadržaj upotrebljava sad jezični izraz iz jezika A, sad izraz iz jezika B.« (Damjanović 2009:352).

U skladu s rečenim predmet ove radnje bit će, između ostaloga, i navedeni tipovi miješanja koji će se primijeniti na nelične zamjenice iz korpusa bosaničnih tekstova srednjovjekovne Bosne.

Prof. Damjanović (2003) u udžbeniku *Staroslavenski jezik* zamjenice dijele na lične i nelične: »Zamjениčkom deklinacijom zove se ona po kojoj su se sklanjale nelične zamjenice. Imala je dvije varijante: meku i tvrdu.« (Damjanović 2003:97). Dalje, u ovome radu posebna je pozornost posvećena deklinaciji neličnih zamjenica s posebnim osvrtom na zamjenice s navescima: *-zi*, *-r/-re* i *-i*. Pri razmatranju (ne)ličnih zamjениčkih obilježja u svim bosaničnim pravnim tekstovima od 12. do 15. stoljeća treba imati na umu da su ih pisali različiti pisari iz različitih pisarskih škola koje su postojale u to vrijeme.

Nepalatalna / tvrda varijanta zamjениčke deklinacije

1. Pokazne zamjenice

U Njd. m. roda potvrđene su: da plađa *ôпъ* koi sьgriši **P** 11¹³,² *ôвъ* našъ zapisъ **P** 23⁵⁵, iznesaô *ôвъzi* našъ **Pi** 13⁴, dokla se *ôni* bude naimiô **P** 39³⁵, I *ôvi* s vгьhu uči-

² Ekscerpirani primjeri neličnih zamjenica (i sintagmi s njima) preuzeti su iz originalnih bosaničnih tekstova srednjovjekovne Bosne od 12. do 15. stoljeća, a koji su transliterirani prema tabeli S. Damjanovića, uz našu dopunu za digram *oγ* koji smo transliterirali sa *û* (*oγ* = *û*), te *otv* sa *ô* (*w* = *ô*); ligaturni znakovi *ja*, *je*, *ju* označavaju se kurzivom; tronogo *t*, brzopisno *d* i brzopisno četvrtasto *v* kurzivom; č samo sa čašicom kurzivom; *đerv* se transliterira kao *ĵ*, a njegova je fonetska vrijednost *št/ć* ili *ć* i *đ* (*čefanъ*, [o]pъjine, ôpъjina, rastijъ, ĵe biti, gospo(ĵ)ômъ, meĵu). Nadredno ispisana slova koja nisu znak kraćenja spuštamo u redak, a title rješavamo u malim okruglim zagradama.

U kosim zagradama nalaze se, danas, slabo čitljiva mjesta ili dio riječi ili teksta koji je nečitak ili oštećen, a zabunom izostavljena slova transliteriraju se u uglatim zagradama. Velika slova i znakovi interpunkcije prenose se tačno onako kako su upo-

neni zapisъ **Po** 49, kako ônai **P** 2530, ôvai заарисъ **Po** 324, a dokle se isplatê tai dugъ **P** 1613, a u N jd. s. roda potvrđene su: a ôno Кнезь **Pi** 410, da ôvoi zgora naše pisanie **Po** 339, to **Pi** 14, toô **P** 1211, toi je biti **P** 3116, rabstvo mi vaše tozi **P** 2019.

U N jd. od pokaznih zamjenica ž. roda imamo: ali ôna v(ь) vlastelina dubrovčьka **P** 2039, da ta krivina **P** 422, i da tai kuŭja **P** 2532.

Kod staroslavenskoga oblika zamjenice *tb* u N jd. m. roda dolazi do križanja, tj. imamo staroslavenski leksički morfem (*t-*) i starobosanski gramatički morfem (*-ai*).

U staroslavenskome obliku zamjenice *tb* m. roda u bosaničnim pravnim tekstovima *poluglas* se vokalizirao u *a* te se tako izjednačio oblik m. i ž. roda, s tim da se u N jd. m. roda ova zamjenica pojavljuje samo s naveškom *-i*: *tai*. U srednjem rodu N jd. imamo naveske *-i* i *-zi* kao u primjerima: *toi*, *tozi*.

U genitivu m. i s. roda zastupljen je samo starobosanski gramatički morfem *-oga*: ôd nihъ ônoga dohoŭka **P** 1026, ôd(ь) onogai dne **P** 2715, do [o]nogaizi d(ь)ne **P** 2013, ôd ovogai godiča **Pi** 108, do ôvogai razmirьja **P** 399, uživaje i ôt(ь) [t]oga dajūŭi **P** 255, toga vьsega ispisati **Pi** 121, togai grada **P** 136, vьsega toga-zi **P** 815.

Genitiv jednine ž. roda pokazuje umjesto staroslavenskoga mlađi gramatički morfem *-ei*: a esu tei polače blizu ônei druge **P** 2327, so ôvei i so ônei strane **Pi** 1314. Grafem *i* redovito označava *j* u svim pozicijama. U D jd. m. i s. roda nalazimo: az(ь) ovomъ **P** 71, k tomju **P** 204, a tomu svêdoci **P** 712, k Tomu našimъ **Pi** 112, kъ tômu **P** 377, tomui človêku **P** 1332, A tomûi **P** 1114.

U D jd. i L jd. ž. roda imamo staroslavenske gramatičke morfeme: da ôvoi naše zgoôra pisanie **P** 3525 / gospodovali vь toizi župi kotaru **P** 2314.

Staroslavenski su gramatički morfemi u lokativu potvrđeni u muškome i srednjemu rodu: po [o]vemъ našemъ **P** 277, po ôvomъ našemъ **P** 453, na ôvomъzi roku **P** 2038, po tomъ **P** 214, u tômъ **P** 1212, te mlađi *-ome*: na tomei zapisu **Pi** 118.

trijebljeni u originalu (npr. tvoel / moлhъ / I ôvi s / I zato imъ / ôvi). Poluglas *jer* i apostrof nemaju nikakvu fonetsku vrijednost, a pri transliteraciji prenosili su se kao *ъ* i *'* (kralevъstvo, gradъ, sam'omu). Prvi broj pored kratice označava broj listine, a drugi broj retka originala navedene klasificirane listine u kojoj se nalazi primjer. Potvrđeni oblici neličnih zamjenica navode se samo jednom, kad se pojavljuju prvi put u tekstovima, i bez broja potvrda. Usp.: S. Damjanović, *Slovo iskona*, str. 48–49.

Posebna napomena: Uvid u originale, te izradi ovoga rada doprinijeli su moji boravci u Dubrovačkome državnom arhivu 2002. i 2003. godine. Lijepo zahvaljujem ravnatelju i uposlenicima Arhiva, koji su mi omogućili pristup izvornoj građi i pri tome mi svesrdno pomagali.

Primjer sa kraćim gramatičkim morfemom *-om* (*ovomb*) nepalatalne deklinacije prvi put se pojavljuje početkom druge polovice 13. stoljeća (11. 8. 1366.).

Dativ i lokativ jd. zamjenica m. i s. roda pokazuje izjednačavanje gramatičkog morfema uz preovladavanje gramatičkog morfema *-omu* u dativu, te *-omb* u lokativu, a u ženskom rodu imamo samo gramatički morfeem *-oi*.

Dativ i lokativ jednine zamjenica m. i s. roda u bosaničnim pravnim tekstovima u cijelosti će se izjednačiti u 14. stoljeću.

Akuzativ jd. m. i s. roda, ako se zamjenica odnosi na neživo, jednak je N jd.: u *ôno* vrême **P** 76, *ôto* poslasmô **Pi** 33, *Erъ* prizvaše na *ôvo* **Pr** 125, A *tko* je *ôvoi* poreji više pisano mi ili našъ **P** 3833, i za *ôvôi* *gôdiče do lietъ* **Pi** 1017, to *ôdъ* *ônehъ* **P** 617, za *tô* da e *vidimô* **P** 2910, kako *toô* i *knezъ vladisavъ* *zaednô i edinnô budu* je s *knezomъ vladisavomъ* **Pi** 1219, v(ъ)se *toi* razgledavše i vidivše stvorismo **P** 167, *azъ* *radičъ* *toi* *slišavъ* **P** 198, od svoega brata i grajanina a *tozi* *biesmo* *iskali ôd nihъ* **P** 159, za *ônъ* *dohodъkъ* **P** 1026, I *zato* imъ učinismo *ôvi*: *zapisъ* **P** 3611, na *ônai* *uvitъ* **Pi** 119, a pod(ъ) [*ô*]vai *uvetъ* *zapisasmo* se **Po** 324, *tai* *dohodakъ* **P** 1614, dok je A jd. m. roda, ako se zamjenica odnosi na živo, jednak G jd.: *krivca* *togo*.

Pokazna zamjenica *ovb* u D jd. m. roda napisana je bez inicijalnoga *o-*: a pod(ъ) [*ô*]vai *uvetъ* *zapisasmo* se **Po** 324. Možemo pretpostaviti da je pisar prijedlog ispred zamjenice i zamjenicu izgovarao kao jednu izgovornu cjelinu (*pod(ъ) vai*).

Neodređeni i određeni oblici pokaznih zamjenica u D jd. m. roda (*za ônb* *dohodъkъ* **P** 1026) jednaki su N jd. (*da plaја ônb* *koi sbgriši* **P** 1113).

U D jd. ž. roda imamo »križanje«: na staroslavenski leksički morfeem *on-* dodaje se mlađi gramatički morfeem *-u* s naveskom *-i*: *ônui* više rečenu župu **P** 2427, u *ôvui* *nepravednu* **P** 2030. U I jd. m. i s. roda imamo supostojanje stsl. i stbos. gramatičkih morfema: *ônêmъ* · *gradomъ* **P** 1212, s *onêmъ* *čo je pavlovo* **P** 2512, da imъ se *plaја ôvêmъ* *načénomъ* **P** 1610, *ôvêmzi* *uvêtôm(ъ)* i *zakonomъ* **P** 1018, *budi ôvimъ* *sudъêmъ* **P** 2035, *vazvede tim* **P** 183, a u ženskom rodu samo: *ôvom'zi* *zemplôm(ъ)* **P** 1018.

U N mn. zamjenica m. roda nalazimo: da *imaju doiti ôvi* rečeni *sudъe* *naibrіže* **P** 2039, *ti* *moi* *praroditelie* **P** 172, i *tii* *r[e]čeni* *poklisarie* **P** 189, *tii* rečeni *poklisarie* **P** 1410.

U A mn. zamjenica m. roda imamo: da si *imaju tezi* *uvête* **P** 1016, u *tei* *dni* **P** 136, a u N mn. i A mn. zamjenica ž. roda imamo sljedeće oblike: na *svoju d(u)* šu *ône* *kletvi* **P** 1033, *da doide na onei* *koi se te* *poreji* **P** 1345, *ôneizi* *vêre* *potvrđismo*

P 84, a esu *tei* polače blizu ônei *druge* moe polače P 2327 / ere za *tei* zemle moi praroditelie P 1710.

Nominativ i akuzativ množine zamjenica ž. roda jednak je akuzativu množine zamjenica m. roda.

U N mn. i A mn. zamjenica s. roda nalazimo ove primjere: ta *sela* zgora P 1715 / i eće *imъ* potvr^ъ*ju* ônai Sela P 2017.

Genitiv mn. zamjenica ž. roda ima iste gramatičke morfeme kao L mn. zamjenica m. i s. roda: ôⁿê^{hъ} *knigъ* P 89, *tîhi* *zema^{lъ}* P 1714 (tih zemalja) / po *dosto^{ên}i^{ju}* ego va *sê^{hъ}* že *tê^{hъ}* *vidi^{hъ}* P 249, po ô^vi^{hъ} četiri^{hъ} *sud^êhъ* P 2036, te kao G mn. zamjenica m. i s. roda: *koe* pisanie ôⁿê^{hzi} zakonovъ P 89, ô^d(^ъ) *onê^{hi}* *dva* na *desete* P 48, ô^d(^ъ) *ôⁿe^{hъ}*, *koi* P 617, ô^d(^ъ) *ovî^{hъ}* *tre^{hъ}* *mê^{stъ}* P 2035, ô^d(^ъ) *ovî^{hi}* *vî^{še}* imenovani^{hъ} P 3539, i *proslavi^{hъ}* pače *tî^{hъ}* c(ê^{sa})^ъ na zemli P 374, *do* koga ô^d(^ъ) *tê^{hi}* *ku^{je}* naše P 1341.

U I mn. zamjenica m. i s. roda dolazi do ikavizacije *jata* u gramatičkom morfemu, tj. imamo »križanje«: na staroslavenski se leksički morfem *t-* dodaje mlađi gramatički morfem *-imi*: *sa vsê^{mi}* s *timi* P 283.

2. Zamjenice izvedene sufiksom -k-

U N jd. m. i s. roda imamo primjere: *takъ* *člov(ê)^{kъ}* P 212, i *vsakoe** *ubistvo* *človiče* P 2030, *svaki* *svoju* *pravu* P 1224, *vsaki* *našъ* *človêkъ* P 1340, *takozi* *da estъ* s *nami* *dubro^{vъ}nkъ* P 87.

Zamjenice nepalatalne osnove s. roda *vsakoe* i m. roda *svaki* i *vsaki* pojavljuju se u određenome obliku. Izvršena je metateza suglasničke skupine u slogu *vs-* > *sv-*³: *svaki*, *sve*. Korpus pokazuje da se promjena u N jd. zamjenice *vbse* dogodila u prvoj polovici 15. st. (*sve*), a u 14. st. došlo je do puštanja *jera* u zamjenici *vsaki*.

U G jd. zamjenica m. i s. roda imamo: *bezъ* *vъsakoe* *z^ъledi*: P 111-12, *bezъ* *vъsakoga* *propa^{dъ}stva*, P 412, *bezъ* *vsakoga* *gospo^{dъ}skoga* P 712, ô^d(^ъ) *vsakoega* *nasiliê* P 2321.

Korpus pokazuje različita grafijska rješenja zamjenice izvedene sufiksom *-k-* *vъsjakъ*: *sa* poluglasom (*vъsakoga*) i *bez* poluglasa (*vsakoga*).

U D jd. zamjenica m. i s. roda nalazimo: *prî^{da}* *vsakoega* *g(ospo)d(i)na* P 2936, *prî^{dъ}* *vsakoga* *g(ospo)d(i)na* P 2552 / *dobitakъ* na *svakoô* *go^diče* P 3327, u *ta^{ko}vo* *vrime* naše P 2310.

³ Prema Brozoviću i Iviću u štokavskim se govorima ova promjena izvršila u 14. st., a prvi su primjeri zabilježeni u 13. st. (Brozović & Ivić 1988:12). Nap.: Autori ne navode primjere i izvore.

Akuzativ jd. zamjenica m. roda jednak je G jd. zamjenica m. i s. roda. Akuzativ jd. zamjenica s. roda jednak je N jd. zamjenica s. roda. Supostojе gramatički morfemi *-oje* i *-o*: *vsakoe*⁴ ~ *svakoô*⁵. U D jd. zamjenica ž. roda korpus pokazuje mlađe oblike gramatičkog morfema: u *v̄saku* *prav̄du* **P** 413, *v̄* *vsaku* *svobodu* **P** 1015.

U G jd. zamjenica ž. roda imamo: i ine *v(̄)sake* *v̄ste* **Pi** 124, *ôda vsake* *c(a)* *rine* **P** 94, *ôda vsakje* *silje* i *zlobje* **P** 2916, *bes̄ v̄sakê* *desêćine* **P** 14, *d̄r̄žati e*: *bez̄ v̄sakoe* **P** 111-12, *ôda vsakoe* *zlobe* **P** 279, *vsakoje* *v̄ste* **Pi** 313. Primjer *vsakê* nije sa zasebnim gramatičkim morfemom, nego je samo grafijska varijanta oblika *v(b)sake*.

U D jd. m. i s. roda nalazimo primjere: *svakomu* *č[_o]v[ê]ku* **Po** 54, *v(̄)sakomu* *že* *po* *dostoênjju* **P** 249, *v̄sakomu* *malomu* **P** 276, *svidin̄e* *vsakomju* **P** 2018, *vsakomu* *čovêku* **P** 91, *vsakoômu* *čovêk'u* **Za** 11. Izvršena je metateza suglasničke sekvence *vs-* u primjeru: *svakomu*, te korpus u svim primjerima pokazuje samo duži gramatički morfem *-omu*.

U L jd. zamjenica m. i s. roda zamjenica izvedena sa sufiksom *-k-* pojavljuje se u nekontrahiranome (*vsakoemb*) i kontrahiranome obliku (*vsakomb*): u *vsakoemb* *počten̄ju* **P** 238, u *vsakojem'* *počteniju* **P** 257, *ô vsakomb* **P** 216-7, *ô vsakômb* *prihodečemb* *dmitrove dneve* **P** 1018.

U I jd. zamjenica m. i s. roda sa gramatičkim morfemom *-im* i *-ijem* dolazi do druge palatalizacije i to uvijek kad se stražnjojezični suglasnik *k* našao ispred prednjojezičnog samoglasnika *i* promijenio se u *c*, primjerice: sa *vsacimb* *dostoêniemb* **P** 2617, sa *vsacimb* *tr̄gom̄b* **P** 3926, *sv̄ vsacijemb* *m(i)l(o)stivijemb* **Pi** 125, osim u primjeru: sa *vsakimb* *inimb* *dostoêniemb* **P** 1713. Iznimka je primjer *sv̄ vsimb*⁶ *vašimb* *dobitkomb*. **P** 418 koji ima gramatički morfem *-m* iz imenske deklinacije.

Instrumental jd. zamjenica ž. roda pokazuje utjecaj bosanske redakcije: *sv̄ vsakoju* *slavoju* **P** 109.

U N mn. i A mn. zamjenica m. i ž. roda nalazimo primjere samo s nastavkom *-e*: *vsake* *zakone* **P** 1013, *potv̄dismo im̄ vse* i *vsake* *povele* **P** 1815, dok za srednji rod u korpusu nema potvrda.

Zamjenice izvedene sufiksom *-k-* u muškom i srednjem rodu ne pojavljuju se u bosansko-humskim poveljama u množinskim oblicima, dok u

⁴ Kod regresivne asimilacije vokala: prvi samoglasnik se izjednačava drugim (*oje* > *oe* > *oe* > *ee* > *e*). U našem primjeru *vsakoe* regresivna asimilacija nije izvršena do kraja (*v̄sjakojê* > *v̄sakojê* > *vsakoe*).

⁵ Izvršena je progresivna asimilacija vokala: drugi samoglasnik se izjednačava sa prvim (*oje* > *oje* > *oe* > *oo* > *o*).

⁶ Pisarevom pogreškom suglasnička skupina nije razbijena.

ženskom rodu nalazimo lokativne i instrumentalne oblike. U L mn. zamjenica ž. roda staroslavenski se nastavak *-ěhv* zamjenjuje nastavkom *-ihv* te dolazi do druge palatalizacije: kad se stražnjojezični suglasnik **k** našao ispred prednjojezičnog samoglasnika **i** promijenio se u **c**: u *svaciĥъ slobodĥčinahъ* P 1819, u *vsaciĥъ slobodĥčinahъ* P 2214, dok je u primjeru *svaciĥv*, osim druge palatalizacije došlo i do metateze suglasničke skupine *vs-*.

U I mn. zamjenica ž. roda korpus bosaničnih tekstova pokazuje samo oblik: *svъ vsakoimi pravinami* P 2518, a u L mn. samo ove oblike: *u vsakoiĥ(ъ) slobodĥčinah(ъ)* P 4118, *vsakoiĥъ slobodĥčinahъ* P 3720.

3. Zamjenički pridjevi i brojevi

U N jd. m. i s. roda korpus bosaničnih pravnih tekstova ima ove primjere: *inъ* P 41, *moi niedĥnъ* čl(o)vĥkъ P i 118, i *nied(a)nъ* posledni P o 326, *ni niedanъ* poslĥjni P 3320, *ja samъ*. ili *moi s(y)nъ* P 426, *ini g(ospo)d(i)nъ* P 1340, *ne more ino uzeti* P 4124, *nijedno bezakonъje* P i 1343, u gen. jednine imamo: *tko lubo inoga* P 1328, *ôdъ m(e)ne samoga* P 425.

Akuzativ jd. m. roda: *za niedanъ ini uzrokъ* P 2322, *na inago serblina*: P 430, *pridъ kralja bosanъskoga* a ili *inôga bošnanina* P 325, *pridъ krala bosanskoôga* ali *inoôga bošnjantina* P 354, *posla svoga edinagoô sina* P 393, a u A jd. s. roda nalazimo: *kako i ino ôo* P 2428, *za jedno prĥdužije* P 2533.

Akuzativ jd. m. roda (*ni za niedanъ ini uzrokъ* P 2322) jednak je N jd. (*ini g(ospo)d(i)nъ* P 1340), dok je A jd. zamjenica m. roda za živo jednak G jd. zamjenica m. roda (*inago serblina*; *inoôga bošnjantina*). Najfrekventniji je gramatički morfem *-oga* (*inoga, samoga, ônoga*, itd.).

U G jd. zamjenica ž. roda nalazimo ove primjere: *besъ nikerĥ inъne* P 414, *ni iskati krъvi ni [i]ne ôsvete* P 2032, i *ine poč(ъ)tene* P o 332, *niedne ĥete* P 3949; u D jd. m. i s. roda: *inomu vlahu* P 39, *samomu kravevstvū* P 77, te u L jd. m. i s. roda: *u inomъ sve* na puno primismo P 3610, zatim u D i L jd. ž. roda: *niednoi stranĥ* P 3910; u A jd. ž. roda: *za ednu stvarъ* P 2332, *za niednu stvaarъ* P o 340, te u I jd. ž. roda: *ni koôm(ъ) inomъ nepravdomъ* P i 1344 imamo križanje, tj. na staroslavenski leksički morfem dodaje se gramatički morfem iz starobosanskoga jezika.

U I jd. zamjenica m. i s. roda imamo supostojanje staroslavenskoga i starobosanskoga gramatičkoga morfema: *inĥmъ* P 96, *inimъ trъgovcemъ* Tu 112.

U N mn. m. roda nalazimo: *ini* P 426; u gen. množine m. i s. roda: *ôd inieĥъ miestъ* P 3028; u D mn. m. i s. roda: *i inijem(ъ) vsĥmъ* P i 1313; u A mn. m. roda: *ine prihodke* P i 129; u N i A mn. ž. roda: *ine povele* P 2212; u I mn. m.

i s. roda: i s inimi vel(ь)možami P 20²², ni iniemi niedniemi vlasteli ni slugami Pi 13¹⁹ i u I mn. ž. roda nalazimo: meju inimi rabotami P 16⁴.

Kod zamjениčkih pridjeva i brojeva u I jd. dolazi do utjecaja palatalnih osnova: nalazimo gramatički morfem *-imb* (inêmb P 9⁶, inimь trgovcemь Tu 11²), a u G mn. *-ehv*: ôd iniehь miestь P 30²⁸, te u I mn. gramatički morfem: *-imi*: (meju inimi rabotami P 16⁴). Dalje, svi množinski oblici poznaju križanje — na stsl. leksički morfem dodaje se gramatički morfem iz starobosanskoga jezika.

4. Upitna zamjenica *kъto*

U N jd. m. i s. roda pojavljuju se sljedeći oblici zamjenica: kъto⁷ P 19, kto⁸ P 1¹⁰, tko P 9⁵, tkô dostojanь Pi 13²³, ako bi tkoô čoô vidiô Pi 13³³.

Belić navodi da »s druge strane, pod uticajem koga, komu, itd. dobilo je se dosta rano ko, već od XV v.« (Belić 1962:126), međutim naš korpus pokazuje pojavnost zamjenice *ko* već u 14. st.: ko mora krivca togo da iče P 10²¹.

Upitna zamjenica *kъto* upotrebljava se u srednjovjekovnome periodu kao složena neodređena zamjenica: ako nekъto P 4¹⁵, te kao složena odrična zamjenica: ne ima niktо za nyh(ь) P 10²⁰, nikъtorê. P 4¹⁹, da nitko ne P 20³¹, da nitkorь togai ne more P 20³⁷.

Nekontrahiranu grupu vokala nalazimo kod upitnih zamjenica u N jd. m. i s. roda: tkoô i čoô, te pokazne zamjenice u N jd. s. roda: toô.

Genitiv je i akuzativ jednine m. roda izjednačen te dolazi do križanja — na stsl. leksički morfem dodat je mlađi gramatički morfem iz starobosanskoga jezika koji će se održati do savremenoga stanja u jeziku: koga že b(o)gь P 17²² / prid(ь) koga Po 4², prit(ь) kogja⁹ se pod(o)baa P 34².

U D jd. zamjenica m. i s. roda gramatički morfem je *-omu*: komu P 2¹⁰, komû P 5¹², kom' u se podobaa Za 1¹, nekomu dubrovčaninu P 6¹⁴.

Složena zamjenice u I jd. ponekad se zamjenjuje oblikom upitne pridjevske zamjenice: i nikimь ne vьzbranno P 10¹⁹, da sê nikakorê nikimьre delomь P 4²³.

⁷ Nap.: Kod Savčenka imamo gramatički morfem *-to* (*kъ-to*). Usp. Savčenko 1991. u poglavlju ZAMJENICA, str. 9.

⁸ Isto. Gramatički morfem *-to* (*k-to*), itd. u korpusu gdje se pojavljuje ova upitna zamjenica.

⁹ U originalu povelje zabilježen je oblik: kogja.

Meka / palatalna varijanta zamjeničke deklinacije

1. Prisvojne zamjenice

U N jd. zamjenica m. i s. roda korpus bosaničnih tekstova pokazuje stsl. oblike:

moi s(y)nъ P 426, našъ dvoгъski . knezъ Po 120, vašъ člověkъ P 210, i čo i moe bilo udrъžaniju Da 210, naše reč(e)no selo P 1920, kralъstvo mi vaše tozi P 2019, i u N jd. ž. roda: zemla moê P 29, moja bratija P 3530, naša zemla P 58, Vaša priêzanъ Pi 44.

U G jd. zamjenica m. i s. roda učestalo se javlja staroslavenski nastavak *-ego*: sr(ъ)t(ъ)ca moego P 237, srъd(ъ)ca moegô P 273, srъca mojego P 256, g(ospo) da našego P 41, ali preovladavaju mlađi nastavci *-ega/-oga*: kralevъstva m(o-eg)a P 2222, moega čl(o)vêka Pi 16, ôdъ mojega srъca P 2535, našъ(e)ga kralestva P 1616, našega g(ospo)da P 42, vašega čl(o)vêka Pi 112-13 / moôga života Pi 1219, ôdъ moga dêla Po 47.

Oblik zamjenice u G jd. *naša* deklinira se kao pridjev neodređena vida u primjeru: i c[a]ra turъskoga i naša i našega natraška P 2543.

Potvrde za kontrahirani oblik prisvojne zamjenice *moi* m. roda nalazimo u bosaničnim pravnim tekstovima početkom 15. st.: za moôga života Pi 1219, ôdъ moga dêla Po 47. U istome stoljeću korpus je pokazao u istoj sintagmi nekontrahirani i kontrahirani oblik prisvojne zamjenice *moi*: i zapisasmo moega i moga prъvoga P 2419.

U G jd. ž. roda imamo: ônei druge moe polače P 2327, polače moje Po 29, iz naše komore Tu 15. Palatalna varijanta zamjenica ž. roda beziznimno završava na kontrahirani gramatički morfem *-e* (*moe*, *naše*). Istu pojavnost ostvaraja gramatičkog morfema nalaze Jerković i Grickat u liturgijskim tekstovima; Čajničko evanđelje G jd. prisvojnih zamjenica poznaje samo kontrahirane gramatičke morfeme: *moe*, *vaše* (isp. Jerković 1975); kontrahiranu prisvojnu zamjenicu *moe* nalazi i Grickat u Divoševome evanđelju (isp. Grickat 1961–1962:264).

U D jd. zamjenica m. i s. roda gramatički morfemi su: *-em* / *-emu* / *-omu* uz preovladavanje nestegnutih oblika: prîma našemъ graadu P 3537, moemu vladici Da 23, gospodu mojemu bogu P 104, momu g(ospo)d(i)nu Pi 47, našemu gospodъstvu P 726.

U palatalnoj deklinaciji preovladavaju duži oblici gramatičkog morfema *-emu* i *-omu*: *mojemu*, *našem*, *semu*, *momu*, itd. Palatalne zamjeničke osnove u dativu m. i s. roda jednine imaju potvrđene nekontrahirane i kontrahirane oblike prisvojnih zamjenica *moi* (*moje*) i *svoi* (*svoe*): *mojemu* ~ *momu*, *svojemu* ~ *svoômu*.

Dativ jd. zamjenica m. i s. roda pokazuje izjednačavanje gramatičkih morfema *-em*, *-emu* i *-om* sa istim lokativnim gramatičkim morfemima: D jd. m. i s. roda: *našem̂b*, *našemu*; L jd. m. i s. roda: *mojem̂b*. Dativ i lokativ zamjenica m. i s. roda jednine u bosaničnim pravnim tekstovima u cijelosti će se izjednačiti u 14. stoljeću.

Dativ i lokativ jd. zamjenica ž. roda: idû dúbrovčane po našêi zemli **P** 510, našoi *dragoi* **Pi** 32, k vašoi *prizni* **Pi** 412, vsoi moôi *drbžavê* **P** 1517, va slavnoi našoi **P** 1725, po našoi *drbžavi* **P** 2713. U ženskom rodu palatalne osnove još imaju stsl. nastavak *-ej*: moei *kjeri stanê* **Da** 15, po *tvoel*¹⁰ *slatkoI milosti* **P** 272 (= *mojej*, *tvojej*). Utjecaj nepalatalne deklinacije na palatalnu u bosaničnim pravnim tekstovima evidentiramo u 14. stoljeću: *našoi dragoi* **Pi** 32, k *vašoi prizni* **Pi** 412, *po vsoi zemli i drbžavê* **P** 1020. U A jd. jednine zamjenice m. roda slažu se s imenicama, pa uz imenicu za neživo akuzativ je jednak nominativu: *pod̂b moi posluĥb* **Pi** 1211, za *nbš̂b dvôrb* **Tu** 112, za *naš̂b diel̂b* **P** 306, ni *vaš̂b dobitek̂b* **P** 417, a uz imenicu za živo akuzativ je jednak genitivu: u *g(ospo)da b(og)a našega i(su)s(a)* **P** 49. Akuzativ jd. zamjenica s. roda jednak je N jd., a što pokazuju sljedeći primjeri: *va pr̂bvoe moe* **P** 177, *ôd̂bdati moje* *g(o)spoctvoô* **Pi** 1231, u *takovo vrime naše* **P** 2310, *v̂b ime tvoe* **Po** 101, za *vaše dobro zdravie* **Pi** 43.

U L jd. m. i s. roda nastavak *-em̂b*, te rijetko nastavci *-emu* i *-iemi*: na *mašem̂b*¹¹ *Stol̂n(̂)om̂b mēŝti* **P** 2446, *v̂b moem̂b sr̂bdĉi* **P** 195, *v̂b rodê mojem̂b* **P** 103, po *našem̂b slavnom̂b* **P** 2426, po *ôvom̂b našem̂b* **P** 433, u *našjem̂(̂) rusagu* **Po** 99, po *moemu vladaniju* **P** 18, ô *vašem̂b zdraviju* **Pi** 22. U D jd. ž. roda gramatički morfem je *-u* (<Q): *ki pride u zemlju moju* *nevolov̂b* **P** 210, u *našu zemlju* . **P** 512, u *vašu prizan̂b* **Pi** 48.

Prisvojnu zamjenicu ž. roda u D jd. *našu* u bosaničnim pravnim tekstovima prvi put zabilježenu nalazimo na početku 13. stoljeća. U I jd. zamjenica m. i s. roda zabilježen je stari nastavak *-im̂b*: *ŝb moim̂b ludi* . **P** 69, s *našim̂b stricem̂b* **P** 86, *m(i)ljenijem̂b tvoim̂b* **P** 125, s *vašim̂b* **P** 214, zatim *-iem̂b*: s *moijem̂(̂) listom̂(̂)* **Po** 916, s *našiem̂(̂) listôm̂(̂)* **Po** 87, s *našiem̂b listom̂b* **Po** 38, *blagôm̂b našijem̂b* **Pi** 1319 i novi gramatički morfem *-im*: *vlasnikom našim* **P** 424.

Instrumental jd. ž. roda ima oblike: s *mo[i]ôm̂(̂) bratiôm̂(̂)* **P** 1922, *rič̂bju moôm̂b g(o)spockôm̂b* **Pi** 1221, *pečatiju našom̂(̂)* **P** 1924, s *našom̂b bratiôm̂b* **P** 83, *pod̂b našôm̂(̂) pečat̂bju* **Po** 85, sa *v̂bsôm̂b našôm̂b* **P** 312, *zapečatismo našoôm̂b pečat̂bju* **Za** 110, *našom̂b sridnom zakonitom pečat̂bju* **P** 4410.

¹⁰ Vidi napomenu pod 2.

¹¹ U originalnoj rukopisnoj povelji umjesto suglasnika **n** pisar je vjerovatno greškom upisao suglasnik **m**.

U prvoj polovici 13. st. bosanični pravni tekstovi pokazuju palatalnu promjenu zamjenica ž. roda u I jd. sa gramatičkim morfemom *-om: sa vbsômb našômb* P 312.

U N mn. m. roda korpus pokazuje: kako su i moi starê imali P 27-8, naši starêši P 57, a u akuzativu množine m. roda nalazimo ove oblike: na moje dukatje Po 95, pod(ь) naše visuje duplene pečati P 1110, za naše srьd'čьne P 2012, i našje potvrđihь P 3517, na vaše predelehy. P 624, megu moi ljudi P 626, na vaši kupьci P 622. U genitivu i lokativu množine zamjenica m. i s. roda nalazimo sljedeće primjere: рьво bila našêhy vlasteô vukasovijь P 2528, moih(ь) priroditelь P 104, ôdь moihь čestьnikovь P 114, molhь¹² priroditelь P 272-3, рьвêhy naših(ь) P 3217, ôt našihь poslêdnihь P 720, ôd(ь) svoihь pinezi P 2328, ôdь moieh(ь) sluga P 4014, za moijehь sinovь Pi 1345, ôdь našiehy srьčaniehy P 126, našijeh(ь) poglavitêhy Pi 1340-41 / po sêhy naših(ь) listihь P 1415, po našihь slugahь Pr 13, po našiehy(ь) poklisarihy Po 86, po našiehy poklisarihy P 3929. Imamo supostojanje stsl. i stbos. gramatičkih morfema: *-ihь* i *-iehy* / *-ijeh(ь)*.

Dalje, u D mn. i I mn. zamjenica m., s. i ž. roda zatičemo supostojanje stsl. i stbos. gramatičkih morfema (*-im* / *-imь* / *-iemi* / *-ijem(ь)* i *-imi*): vsêmy našêmy roditelemь P 1310, slugamь našiem(ь) P 4010, ili k moImь ludemь P 2714, davali našimь roditelemь Pi 37, našim drazimь P 433, tvoimь ludemь Pi 14, i našim(i) poslêdnimi P 1922, i našimi poslîdnimi P 1419 / sь moimi bolarimi P 44, s našimi priêtelьmi P 83, s vašimi P 28, s našêmi pečat(ь)mi P 338 (i našême¹³ slugami P 3813), s našiemî listovi P 337 / kujamь našijem(ь) Pi 1234. Oblik prisvojne zamjenice *našême* u I mn. ukazuje na odstupanje od staroslavenskoga klasičnog jezika, ali ne ukazuju na starobosanski jezik, pa je vjerovatno u pitanju samo pisareva pogreška (lapsus calami). Oblik prisvojne zamjenice *našêmi* u instrumentalu množine ukazuje na potiranje različitosti između nepalatalnih i palatalnih osnova.

Nominativ i A mn. ž. roda ima gramatički morfem *-e* (<ę) prema palatalnim osnovama: uzeli moe zaklade Pi 45, po vьse moje z[e]mle. P 629, naše gos-poe P 1333 / za mobe naše P 3111.

U G mn. i L mn. ž. roda supostojе staroslavenski i starobosanski gramatički morfemi: iz našihь rukь P 2331, ô (t)ь strane naših drazih P 456 / u vsêhy vašihь pečalehy P 29.

U primjeru *pridoše vaš ludie* u listini iz 13. st. nema kongruencije broja: jedninski je oblik zamjenice i množinski oblik imenice; dalje u primjeru u sr(ьdь)čenê ljubьvê. i u vьsaku pravьdu. i po z[e]mle i po vladanie *moje* i P 413 imenica i zamjenica su u N jd., ali ako bismo posmatrali ove dvije vrste riječi u

¹² Nap.: V. t. 2

¹³ Pisanje *jata* umjesto *i* je indikacija da su pisari mislili na *i*, a pisali ga *jatom*.

kontekstu sa prijedlogom, vidjeli bismo da se ne kongruiraju. Štaviše! Ako obratimo pažnju na prethodnu lokativnu sintagmu *po z[e]mle*, dade se zamijetiti nekongruentnost sa lokativno-nominativnom sintagmom *po vlada-nie moje*.

2. Prisvojno-povratne zamjenice

U genitivu se jednine m. i s. roda javlja staroslavenski gramatički morfem *-ego*: *svoego božьstva* P 112, *svojego b(o)žь(stv)a* P 102, *svojegô pastira*. P 105, uz preovladavanje mlađih gramatičkih morfema *-ega/-oga*: *ôdъ svoга staroga* P 1322, *[s]voga kneza* P 1211, *brata svoôga* Pi 1235, *prisetago svoega duha* P 263. U G jd. zamjenica m. roda, a u kojima se pojavljuje mlađi gramatički morfem *-oga*, dolazi do stezanja pa imamo *svoga*. Genitiv jd. zamjenica ž. roda: *radosavъ svoe vlastele mudre* P 3110, *ôdъ svoje polovine* Pi 1226.

Palatalna varijanta zamjenica ž. roda beziznimno završava na kontrahirani gramatički morfem *-e*: *svoe*. Istu pojavnost ostvaraju gramatičkih morfema nalazi Jerković u *Čajničkome evanđelju* G jd. prisvojnih zamjenica sa kontrahiranim gramatičkim morfemom: *svoe* (isp. Jerković 1975).

U D jd. m. i s. roda dolazi do križanja — na stsl. leksički morfem dodat je mlađi gramatički morfem iz starobosanskoga jezika: *svoemu vѣrьnu sluzê* P 75, *b[o]gu svoem'ju* P 203, *svojemu bl(a)godêtelju* P 101, *roditelju svoômu* Pi 1210; do križanja ove vrste dolazi i u L jd. m. i s. roda: *u svom(ь) dielu* Pi 1239, te u I jd. m. i s. roda: *съ svoимъ dobytкомъ* P 510, *SvoImъ b(o)žьstvomъ* P 271, *z braiômъ svoijem(ь)* Pi 1211, *svoioвъ si dobro hъtenie*. P 43, *съ smoiovъ dobrovъ* P 64.

Instrumentalni jedninski oblici prisvojno-povratne zamjenice (*svoiovb*) i prisvojne zamjenice *smoiovb* bosaničnih pravnih tekstova odstupaju od stsl. norme (*svojimb*, *mojimb*), a gramatički morfem *-ov* Belić vezuje za što-kavštinu: *ov < ou < ojo* (Belić 1969).

U L jd. zamjenica ž. roda imamo: *въ ôstaloi svoei* P 1114, u bašinê *svoioi* P 3827, po *svoôi volê učiniti* Pi 1212. Pod jakim utjecajem staroslavenske jezične norme pisari zadržavaju staroslavenski gramatički morfem *-ei* dativa i L jd. ž. roda u bosaničnim pravnim tekstovima sve vrijeme srednjovjekovnog perioda (*vъ ôstaloi svoei plemьbčini* P 1114), zamjenicama za ž. rod *vъsja*: *žanъ danьdulû : i vsei opkinê* P 32 i prisvojnim zamjenicama za ž. rod: *po tvoel statkoI milosti* P 272.

Staroslavenska prisvojno-povratna zamjenica *svoja* pojavljuje se u L jd.: na *svoei zemli* na Natpisu Božička Banovića iz 14. stoljeća (Turbić-Hadžagić Jamakosmanović 2010:217).

Uz imenicu za neživo A jd. m. i s. roda je jednak nominativu jednine: u *svoi kotarъ* P 30²⁴, u *svoe mēsto* P 2¹³, a uz imenicu za živo u D jd. zamjenica m. roda jednaka je G jd.: za *svoega brata* P 158. Zamjenicu *svoi* nalazi Jurić-Kappel u *Kopitarovome četveroevanđelju*.¹⁴ U D jd. ž. roda korpus pokazuje samo starobosanski oblik: u *svoju z[e]mlu* P 4¹⁹.

Prisvojno-povratna zamjenica ž. roda *svoja* u instrumentalu bosaničnih pravnih tekstova odstupa od staroslavenske norme. Ova zamjenica palatalne varijante zamjeničke deklinacije ima gramatički morphem *-ov* (*svoiovb*; gramatički morphem *-ov* je iz imeničke deklinacije ž. roda /*ov* < *ov* < *ojo*/): *glavomъ svoiôm(ь)* P 11¹⁴, *svoiômъ rukomъ* P 8¹³, *svoômъ rukomъ* P 33³³, *svoiovnъ volovъ* P 1¹³. Dativ i I mn. m., s. i ž. roda pokazuje samo staroslavenske oblike: *svoimъ slugamъ* P 23⁶ / · *sb vsēmi* · *vlastely* · *svoimi* P 2³, *sb svoimi bolarimi* P 4²⁸ / *sb svoimi rēčmi* P 5¹⁰. U A mn. m. i ž. roda dolazi do križanja — na staroslavenski leksički morphem dodat je starobosanski gramatički morphem: *svoe poklisare* P 19⁹, *svoje zakone* P 10¹¹ / *svoe prave bačine* P 13²¹, i *svoje ko mora* P 10²¹.

Lokativ mn. zamjenica m. roda zabilježen je sa staroslavenskim gramatičkim morfemom: na *svoihъ dobrieh(ь)* i *poč(ь)tenieh(ь) ôbêtieh(ь)* P 39⁵⁰, te sa starobosanskim gramatičkim morfemom: na *svoijeh(ь) dobrihъ ôbêtijeh(ь)* i *zapisijeh(ь)* P 13⁴⁷, na *svoijehъ dobrijeh(ь)* i *počteniehъ ôbêtijeh(ь)* i *zapisijehъ* P 12⁴⁵. Genitiv mn. ž. roda nalazimo samo sa staroslavenskim gramatičkim morfemom: *do svoihъ meê* P 13¹⁶.

2. Upitna zamjenica za stvar: čto

U N jd. zamjenica m. i s. roda upitna zamjenica *čto* bilježi se bez znaka za poluglas: *ne vêdet bo čtô [ô]tvoretъ* P 12² (<čto), *I ča bogъ ne dai* P 10²⁴ (čô P 1¹², i čôô *više* u *sijem(ь) listu* P 12²¹), te isto i u odričnome obliku: *i ničô vėje* P 36¹⁰.

Naš korpus pokazuje upitnu zamjenicu u dva oblika: *ča* i *čo*. Oblik *čo* javlja se u 12. stoljeću, a oblik *ča* u 14. stoljeću. Upitna zamjenica *čo*, iz štokavskoga sistema, pokazuje dva grafijska rješenja: *čo* i *čoô*. Osim upitne zamjenice *što* iz štokavskoga sistema, u 14. stoljeću korpus pokazuje upitnu zamjenicu iz staroslavenskoga sistema: *čtô*.

Grickat navodi da se u N jd. pojavljuje zamjenica *čo* (Grickat 196–62: 246). Za zamjenicu *što* u *Kopitarovome četveroevanđelju* Jurić-Kappel navodi da se javlja u narodnome obliku: *čo* (Jurić-Kappel2005:173).

Genitivni oblik jednine od staroslavenske zamjenice *čto* zabilježen je u 15. stoljeću: *česa je nihъ tkô dostojanъ* P 13²³ (*čete česa* b(o)gъ *ôbari* Tu 1¹⁵⁻¹⁶).

¹⁴ Jurić-Kappel 2005:173.

Upitni oblik *česa*,¹⁵ umjesto *čega*, navodi Peco u *Govoru istočne Hercegovine* (Peco 1964:136). Naime, kad u nominativu staroslavenskoga jezika imamo oblik *čbto*, a u štokavskome sistemu *što*, zatim genitivni oblik staroslavenskoga jezika *česo*, a štokavskoga sistema *čega*, onda u bosaničnim pravnim tekstovima dolazi do križanja pa je oblik *česa* nastao upravo križanjem: osnove iz staroslavenskoga jezika i gramatičkoga morfema iz štokavskoga sistema.

Akuzativ jd. m. roda jednak je N jd. m. roda: ako li bi *čā toga b(o)g ne dai Pi 1227*, kako i ino *čō imaju P 2428*, a nalazimo i neodređene akuzativne oblike: *bišmō nečō pakostili P 614*.

U L jd. upitna zamjenice *čbto* potvrđena je u staroslavenskome obliku *čemb* (< *čemb*, *česomb*): a ni u *čemb* ne ukrebniti *P 2720*.

U *Čajničkome evanđelju* Jerković navodi primjere upitne zamjenice *čbto* u genitivu i D jd. kao: »Arhaizam nasleđen iz staroslavenskog jezika je čuvanje oblika **česo** i **česomu**.« (Jerković 1975:148).

Kod zamjenice *čbto* nisu očuvani dativni, vokativni i instrumentalni oblici.

3. Pokazna zamjenica *sb*

Nominativ jd. zamjenica m., s. i ž. roda u korpusu bosaničnih tekstova ima sljedeće oblike: ili *pridь kôga se dogôda sai našь listь Pi 104* (< *sb*), *pridь koga se iznese sei zapisanьje P 323* (< *sb*), *se zde P7* (<*sb sbde*), *sii našь zapisь P 363*, a *sizi mirь*. i *sizi ôbetь P 423* / *sie P 19-10*, *sie s(ve)to evanjelie P 119*, *siei potvoriti P 3924*, *sije slovo P 1032* / *upisa se siê m(i)l(o)stь P 1925*, i *sije P 1041*.

Pokazna zamjenica *sb* javlja u N jd. m. roda u varijantama: *sii*, *sizi* i *sai*. Kod zamjenice *sai* možemo pretpostaviti da se *jer* vokalizirao u *a*, te da je dodat navezak *-i* na kraju zamjenice, što je bilo uobičajeno u bosaničnim pravnim tekstovima. Belić navodi da se ovakav oblik zamjenice upotrebljavao u Dubrovniku (Belić 1969:126). U srednjem se rodu u N jd. pojavljuje neodređeni staroslavenski oblik *se* i *sei* (s naveskom *-i*), te određeni staroslavenski oblik *sie*.

U *Čajničkome evanđelju* u N jd. zamjenica m. roda *sb* ima oblike: *sbi* i *si* (isp. Jerković 1975). U *Divoševome evanđelju* ista zamjenica ima samo oblik *si*. (Grickat 1962:246). Na natpisu *Božićka Banovića* iz 14. st. »staroslavenska

¹⁵ »Forma *šta* je po poreklu genitiv, koji se pojavio da zameni stariji anomalni genitiv *česa*. U većini govora danas je genitiv *čega*, sa *-ga* iz promene pridevskih zamjenica, ali se *česa* čuva u kajkavštini i čakavštini, te u pojedinim zapadnijim i južnijim štokavskim govorima.« (Brozović & Ivić 1988:26).

pokazna zamjenica *se* koristi se u stsl. frazi: *a se leži*₁.« (Turbić-Hadžagić, Jamakosmanović, 2010:40).

U G jd. m. i s. roda nalazimo ove oblike: ne *svr̃šiô* mi *sêga* i za moôga živo-
ta **Pi** 1228, *svêga svêta* **P** 3020, b(og)̃ potribova *sega* svêta **P** 117, mogoriš̃ *segai* lita
Pi 84, (*sijega* nikoliže **P** 1220), vidmih(̃) *sego* **P** 192.

Oblici pokazne zamjenice *sb* u G jd. sa starobosanskim gramatičkim morfemom pojavljuju se u nekoliko različitih grafijskih rješenja: *sêga*, *svêga*, *sijega*. U G jd. m. roda u korpusu se pojavljuje noviji gramatički morfem *-ega*, a imamo ga »danas još u čak. dijalu.: *sega* leta (=ove godine), *si* zimu — ‘ove zime’« (Belić 1962:126).

Dativ jd. m. i s. roda u primjerima: I semu **P** 1222 / I semui *utvr̃ždeniju* **P** 1826 pokazuje križanje — na staroslavenski leksički morfem dodaje se starobosanski gramatički morfem *-emu* bez naveska i s naveskom *-i*.

Pokazne zamjenice u D jd. m. roda imaju ove oblike: *iznese sai* naš̃ zapis̃ **P** 334 (< *sb*), u *sega* više pisanoga **P** 1335, (*da sijega* nikoliže ne potvori **P** 1033 »da ovoga nikada...«), *pridoħ̃ si* u dubroṽnik̃ **P** 44, za *sizi doħod̃k̃* **P** 1023, tko godir̃ bi pogovorio ili potvorio *sei* naše pisañe toi je biti u **P** 3116, a tko je *sie* poreji **P** 720, ako li *sije* prêstuplju **P** 215, *kl* u *sijezi* se ôbećanije ôbeća **P** 1019. Oblik *sega* u akuz. jednine jednak je gen. jednine. Oblik *si* u D jd. jednak je N jd. Od neodređenih se oblika u nominativu i akuzativu upotrebljava mlađi, tj. *sai* s naveskom *-i*. U akuzativu je češći određen oblik *sie*, uz očuvani stariji oblik *si*. Iznimno je malo primjera pokazne zamjenice *sb* jednine u ženskome rodu, pa tako imamo zabilježen iznimno mali broj primjera: akuzativ: *pisah̃ siju*: *knigu* **P** 120; instrumental *siôħ̃ povelom̃* **P** 1312. Korpus ne pokazuje množinske oblike pokazne zamjenice u ž. rodu, osim u lokativu: *i zapisasmo po siħ̃ naših̃ povelah̃* **P** 169.

Staroslavenski gramatički morfemi *-em̃/-iem̃* u lokativu su potvrđeni samo u m. rodu: *dug̃ zgora rčenêi* u *sem̃ listu* **P** 1612, po *siem̃ našem̃ ôtvorenu listu* **P** 312, i *čoô više* u *sijem(̃) listu* **Pi** 1221. Također je malo i množinskih oblika m. i s. pokazne zamjenice *sb*: nominativ *da si idû dúbrovčane* **P** 59; *siê sela* **P** 1714, I *sija vsa* više pisina **P** 1219; gen. *do vremeñ sieħ̃* **P** 3533; lok. po *siħ(̃) vsêħ̃ ôbeća* **P** 1026, Va *siħ̃ vêdêħ̃ sr̃čanuju* **P** 176, po *sieħ(̃) naših(̃) listêħ(̃)* **P** 3222, po *sieħ̃ naših̃ listieħ̃* **P** 3516, po *sêħ̃ naših(̃) listih̃* **P** 1415; instr. sa bližikami *simi* **P** 2717, *sb simizi vojevoda* **P** 1039. U *Divoševome evanđelju* zamjenica *sb* u akuzativu mn. m. roda zabilježena je kao i u N jd.: *si* (Grickat 1961–1962:246). Naš korpus ne pokazuje ovaj oblik zamjenice u akuzativu množine.

4. Zamjenice *vbsb*, *vbsja*, *vbse*

U N jd. m., s. i ž. roda nalazimo ove oblike: *v(ь)sb̄ dugъ* P 1612 / kako se *v(ь)se* ôstalo primorġe udrġži u poveljama *v(ь)sa* P 202, *vsa* ôpġina P 157. U N jd. zamjenica *vbsb* / *vbse* / *vbsja* često je pod titlom i razrješava se kao *v(ь)sb* / *v(ь)se* / *v(ь)sa*. U G jd. zamjenica m., s. i ž. roda supostoje oblici: *ôda svega* čo smoô imali P 3315, *bezъ vьsega* P 117, *ôda vsega* plaġenъ Pi 109, *ôd(ь) v(ь)se* : zledi P 36, *bezъ vse* habe P 34. U D jd. zamjenica m. i s. roda imamo starobosanski gramatički morfem *-emu*: *vsemu* više pisanomu P 1332, a u L jd. m. i s. roda staroslavenski gramatički morfem *-emb*: u *v(ь)semъ* kġip(ь)ku i stanovitu P 2444, i u *vsemъ* k namъ Pi 48. U dativu i L jd. zamjenica ž. roda nalazimo ove oblike: *vьsei* veselenoi P 283, *žanъ danъdulû* : i *vsei* opkinê P 32, po *vsei* vase-lennoi P 144, *vsêi* ôbьkinê gradъskoi P 25; i *vьsoi* ôpġini P 3829, i *v'ьsoi* ôpġini P 2435, *v'soi* ôp'kini P 194, *vsoi* ôpġini P 1512, po *vsoi* zemli i *drġžavê* P 1020.

Akuzativ jd. m. i s. roda se slaġe s imenicama: *ja knezъ vladisavъ vġasъ* pokladъ P 368, i zapisa u plemenitoô vь vêki gradu dubrovniku *vse* primorie P 1912; akuzativ jednak nominativu imamo i uz zamjenice: i na *sve* toi reġ(e)no zgora P 317, za *v'se* naše pleme P 2341, i *vse* tozi ġisto i ôtvoreno ôbьnaidosmo P 209, te uz pridjev: na *vsje* višje pisanô P 2926. U D jd. zamjenica ž. roda nalazimo ove oblike: *svu* ŷupu draġevicu P 3822, *vьsu* više upisanu ŷupu P 1320, *vsu* vasselenuju P 271, u [v]sġju ratъ P 2033.

U I jd. m. roda imamo stariji gramatički morfem *-êmb*: *kraljevъst(v)omъ* i *vsêmb* rusagom(ь) P 253 i mlađi *-imb* / *-iemb*: *sa vsimъ* dostoênymъ P 2025, *vьsimъ* dvôromъ n(e)beskimъ P 3834, *sa vsiemъ* P 1519, dok u I jd. zamjenica ž. roda imamo samo mlađi gramatički morfem *-omb*: *sb̄ vьsomъ* plêvomъ P 79, *sa vьsômъ* našômъ P 312, *sb̄ vsomъ* bosnomъ P 1911, *sa vsôdm(ь)* mokъju P 324 »sa svom moći«.

Nominativ mn. m. roda pokazuje sljedeće primjere: *vьsê* se čo zde P 424, *vьs/e/* ljudi dubrovġčkê. P 613, i *vse* velъmoġbe bosanъske P 209, *v(ь)si* P 168, *vьsi* dubrovġġane P 17, *vsi* s(ve)ty P 216. Zamjenica *vbsê* u N mn. ima staroslavenski gramatički morfem *-ê* naporedo sa starobosanskim gramatiġkim morfemima *-e* i *-i*. Nominativ i akuzativ množine ž. roda ima gramatiġki morfem *-e* (<-e) prema palatalnim osnovama, te gramatiġke morfeme: *-ê* i *-je*: i *vьsê* ôpġkinê gradъskê P 49, više reġene *sve* baġine P 3826, da *sju* *v(ь)se* kletvi P 2044, *vьse* ôpġkinê P 47, *v'se* klet(ь)vê P 2445 / potvrġdismo imъ *vse* i vsake povele P 1815, i *ustano'vitismo* *vsje* i vsakoe povele P 3222 dok u akuzativu množine m. roda porred ovoga gramatiġkog morfema (u inomъ *sve* na puno primismo P 3610, da mu *vьse* vraku P 615, na *v'se* mi P 2341, i va *vse* svete P 3525) nalazimo i gramatiġke morfeme *-je* i *-i*: *va vsje* sv(e)te P 3237, u *vьsi* s(ve)te P 411.

U s. rodu akuzativ je jednak nominativu: za *sva* vrimena minuja **Po** 511, v(ь)sa ôd(ь) nebitiê **P** 183, za *vs*a vrimena **Pi** 1017. Zamjenica *vbsb* pokazuje metatezu suglasničke skupine: *vs-* > *sv-* (*sua*).

U D mn. zamjenica m., s. i ž. roda supostoji nekoliko oblika: *daemoô* znati *svêtmь* **P** 402, *vьsêmь* grajамь **P** 13, *vsêmь* našêmь **P** 1310, *daemo* na *vidênye* : *vsiemь* **P** 396, i *veje daju* znati *vsijeem(ь)* i *vsakomu* komu **Pi** 133, *vsimь* zapadъnimь stranamь **P** 175. U genitivu i lokativu množine zamjenica m., s. i ž. roda imamo mlađe starobosanske oblike: i ôda *vsihь* **P** 1724, *vsieh(ь)* zapisa **P** 399, ôda *vsijeh(ь)* više pisannijeh(ь) **Pi** 1318 / ô *svehь* svetêhь **Pr** 112, po *vsihь* koi nasь **P** 1517, *va nikeju* i *va v'sihь* **P** 2343 / u *vsihь* r[e]čeniьhь povelahь **P** 1819, ali i staroslavenske: po *vsêh(ь)* naših(ь) listih(ь) **P** 1917, ôdъ *svêhь* poklada ôstatakь **P** 339 / ôdъ *svêhь* poklada **P** 339 / vь *vsêh(ь)* više reč(e)nih(ь) zemlah(ь) **P** 1921, u *vsêhь* vašihь pečalehь **P** 29.

Izvršena je metateza suglasničke skupine *vs-*: *svehь*, *svêhь*. Dakle, u G i L mn. prevladavaju elementi narodnoga ili piščeva govora. U I mn. m., s. i ž. roda supostoje staroslavenski i starobosanski oblici uz prevladavanje ovih drugih: i *vьsêmi* **P** 723, · anьdrêi · sь *vsêmi* · vlastely · **P** 22, sь *svimi* raškimi **P** 1214 / sa *vsimi* seli **P** 1713, sa v(ь)sami kotarii **P** 2021, sa *vsami* seli **P** 2020 / sa *vьsêmi* meêmi i granicama **P** 1314, sь *vsêmi* megami i vodami **P** 1918, sa *vьsimi* zemlami **P** 3820, s *vsimi* meêmi i pravinama **P** 1713.

U bosaničnim pravnim tekstovima prvu potvrdu ispuštanja poluglasa iz suglasničke skupine *vbs-* nalazimo početkom 13. st. u N mn. m. roda: *vs*i *s(ve)ty*; a prvu potvrdu meteze suglasničke skupine *vs-* > *sv-* nalazimo krajem 14. st. u instrumentalu množine zamjenica m. roda: *sb svimi*.

5. Upitna zamjenica *čbji*

Upitna zamjenica *čbji* (usp. Belić 1969) u bosaničnim pravnim tekstovima ima oblike: za *čbju* volju ter(e) tee **P** 2933, za *čiju* volju **P** 3244.

6. Odnosna zamjenica *iže, ježe (koi, koje)*

Odnosnu zamjenicu *iže* nalazimo: u N jd. m. roda na početku zavisne rečenice: *iže* u *nikei* **P** 27; u D jd. m. roda: *iže* va načet[a]kь **P** 201; u akuz. jednine s. roda *zempl(ь)*u milosrđi *eže* milosti Snêde s nebese **P** 201.

Odnosne zamjenice *iže* i *ježe* u bosaničnim su pravnim tekstovima iznimno rijetke u upotrebi. Nekolicina primjera ukazuje da su egzistirale u tekstovima srednjovjekovnoga perioda.

7. Upitna pridjevska zamjenica *kyi*, *koje*, *kaja* (*koji*)

Upitna pridjevska zamjenica u bosaničnim pravnim tekstovima nalazi se u slijedećim padežnim oblicima: nominativ jednine m. roda: *ki* pride P 210, kakô ôni *kii* ima bitъ ves(e)ô i dobri prijateljъ kjuŷi i mêtju P 2924, *koi* imamъ P 612, za dôhôdakъ *kôî* se dae kraleвъstvu P 1015; N jd. ž. roda: *koja* je polača prъvo bila našêhъ vlasteô vukasoviŷъ P 2528, I ako bi bila *kojaa* rîčъ P 2714, *koê* Ôpъjina P 2035; N jd. s. roda: do sela *koe* se imenue P 1912; G jd. m. roda: *koega* je u vsakomъ poč(ъ) tenъju P 2925; D jd. m. roda: *koemu* gradu P 135; A jd. ž. roda: i povelju gospodina krala tvrъtka *koju* e učinilъ Slavnomu gradu P 1816, u *koju* emъ e zapisano vse primorъe P 2026; A jd. s. roda: za *koe* blago P 2322, za *koje* blago P 2524; L jd. ž. roda: u *koei* župê P 1316, u *koiô* i vêrê P 83; I jd. ž. roda: ni *koôm(ъ)* inomъ nepravdomъ P 1344, *koômъ* hitrostju ili lakomostju P 342; N mn. m. roda: vъsi s(ve)ti *ki* su zde P 427, vъsi dubrovčane *kire* hode : po moemu vladaniju7-8 P 1, [vъ]si s(ve)ti *koi* se kleše P 519; N mn. ž. roda: za zemle čo su i *koe* su ôd(ъ) kurila deri P 1710; G mn. m. roda: ôdъ *koiehъ* dukatъ P 3328, ôdъ *koihъ* ludi P 137, ôdъ *kôihъ* dôhôdakъ P 108; A mn. ž. roda: mnoper(ъ)perъ dinar(a) *ke* bêhomo položili P 310, *koje* su imali s praroditeli P 109; L mn. m. roda: i [-] e [-] (= 5) d[a]nъ u *koih(ъ)* se P 386.

Bosanični pravni tekstovi od polovice 13. stoljeća pokazuju u pridjevnoj zamjenici *kyi*, *koje*, *kaja* proširenje sa -o-. Stoga, ova zamjenica ima oblike starobosanskoga književnog jezika sve vrijeme srednjovjekovnoga perioda.

Nominativ jd. m. roda pokazuje kontrahirani oblik *ki* (< *ky* < *kyi*), nekontrahirani *kii* (< *kyi*), te oblik *koi*. U množini su izjednačeni gramatički morfemi genitiva i lokativa množine m. roda (*koihъ*). Liturgijski tekstovi se ne razlikuju od bosaničnih pravnih tekstova u deklinaciji pridjevne zamjenice *kyi*, *koje*, *kaja*. Takav zaključak donosimo na osnovi primjera koje nam prezentiraju Jerković i Grickat. Jerković navodi: »U zamenici **kyi**, **koje**, **kaja** javlja se *o* u N jd. m. i ž. roda, u A jd. ž. r. i G mn. što je nastalo pod uticajem narodnog jezika.« (Jerković 1975:148). U *Divoševome evanđelju* nominativ jd. m. roda zamjenice *kyi* zabilježen je u drugome grafijskom obliku — *ky*, a akuzativ jd. ž. roda ima oblik *koju* (Grickat 1961–1962:264).

Isto se dekliniraju i neodređene zamjenice. Neodređenu upitno-pridjevsku zamjenicu imamo u N jd. s. roda: *nêkoje* vrîme P 1024, a u N jd. ž. roda nalazimo: *nekoa* krivina P 422, *nekoja* s[r]amota P 632, *nêkoê* krivina P 517, *nêkoja* čteta P 1024, *nêka* riečъ P 3324, te iznimno malo u drugim padežnim oblicima: dat. a *da* *nekoî* P 625, akuz. za *niku* potribru P 2039, instr. *nêkôm(ъ)*/*nevêrômъ* P 1221, : *nêkô(io)mъ* *nevêrômъ* P 1034.

8. Nelične zamjenice sa navescima: *-zi*, *-r/-re* i *-i*

Belić¹⁶ i Daničić¹⁷ navode česticu *-zi*¹⁸ koja se dodaje zamjenicama. Osim čestice *-zi* isti autori navode vokal *-i* i česticu *-re* (< *-že*). Ekscerpirani primjeri zamjenica sva tri roda jednine i množine iz našega korpusa pokazuju čestice *-zi*, *-r/-re* i vokal *-i* u svrsi navezaka koji ne utječu na značenje zamjenica.

Naš korpus pokazuje sljedeće primjere s navescima:

Jednina	Muški i srednji rod			Ženski rod	
	<i>-zi</i>	<i>-i</i>	<i>-r /-re</i>	<i>-zi</i>	<i>-i</i>
Nom.	iznesaô ôvzi naš <i>ôtvoreni listъ</i> Pi 134, takoz da estъ s nami dubrovъnkъ P 87, »tako da jest s nama Dubrovnik«, ralъstvo mi vaše tozi ni a govore P 2019, a sizi mirъ. i sizi ôbetъ. P 423.	toi je biti P 3116, ili priđъ kôga se dogôda sai našъ listъ ôtvorenъ Pi 104 (< sъ). siei potvoriti da e g(o) spoctvu P 3924.	da nitkorъ togai ne more P 2037.		I da tai kujja P 2532.
Gen.	kako ihъ sju imali prъvi naši do [o] nogaizi d(b)ne P 2013, vъsega togazi P 815.	ôd(b) onogai dne P 2715, ôd ovogai godîča Pi 108, do ôvogai razmirъja P 399, togai grada P 136, mogorišъ segai lita Pi 84.			a esu tei polače blizu ônei druge moe polače P 2327, so ôvei i so ônei strane Pi 1314.
Dat.		tomui človêku P 1332, A tomûi P 1114, I semui utvrъždeniju P 1826.			

¹⁶ Belić 1969.

¹⁷ Daničić 1874.

¹⁸ »-zi, postpozitivna čestica bez akcenta (enklitika), koja se dodaje najčešće genitivu i dativu singulara zamjenica i određenih pridjeva: *njojzi, onejzi, (...)*; navezak na sve padežne nastavke: *ovzi, ovizi, ovajzi, ovozi, ovazi, onogazi, onomuzi, tejzi, onêhzi (...)*. Nalazi se i pred padežnim nastavkom zamjenice: *tizim putem (...)*« (Skok 1973:653).

Akuz.	za sizi <i>dohodьkь</i> P 1023 od svoega brata i grajanina a <i>tozi</i> biesmo iskali ôd nihь P 159. i konavلامي i <i>dračevicomь</i> . kl u <i>sijezi</i> se ôbećanije ôbeća P 1019.	iznese sai našь zapisь ôtvorenь P 334 (< sь), i za ôvôi <i>gôdiče do</i> lietь Pi 1017, v(ь) se toi razgledavše i vidivьše stvorismo P 167, azь radičь toi slišavь P 198.			ônu i više rečenu župu P 2427, u ôvui nepravednu ratь P 2030.
Lok.	ôvêmzi <i>uvêtôm(ь)</i> P 1018. na ôvomьzi roku za koju P 2038.	s vami za biligь i koju pečatь imate na tomei zapisu Pi 118.		gospodovali vь <i>tozi</i> župi kofaru P 2314.	
Instr.	ôvêmzi <i>uvêtôm(ь)</i> i zakonomь P 1018.		nikakorê nikimьre delomь P 423.	ôvom'zi <i>zemlôm(ь)</i> P 1018.	

Mn.	Muški i srednji rod		Ženski rod	
	-zi	-i	-zi	-i
Nom. i akuz.	da si imaju <i>tezi</i> uvête P 1016	i eće imь <i>potvьrьju</i> ônai Sela u primogьi i zemlu čo imь se udrьži u povelii P 2017, u <i>tei</i> dni P 136.	ôneizi vêre <i>potvьrdismo</i> P 84,	<i>da doide</i> na onei koi se <i>te</i> poreji P 1345, a esu <i>tei</i> polače blizu ônei <i>druge</i> moe polače P 2327.
Gen.	koe pisanie ônêhzi zakonovь P 89.	ôd(ь) onêhi Po 48, ôdь têhi Pi 1341.		
Instr.	sь simizi <i>vojevoda</i> P 1039			

U jednini zamjenica sva tri roda, najviše ostvaraja zamjenica s različitim navescima nalazimo u nominativu, genitivu i akuzativu.

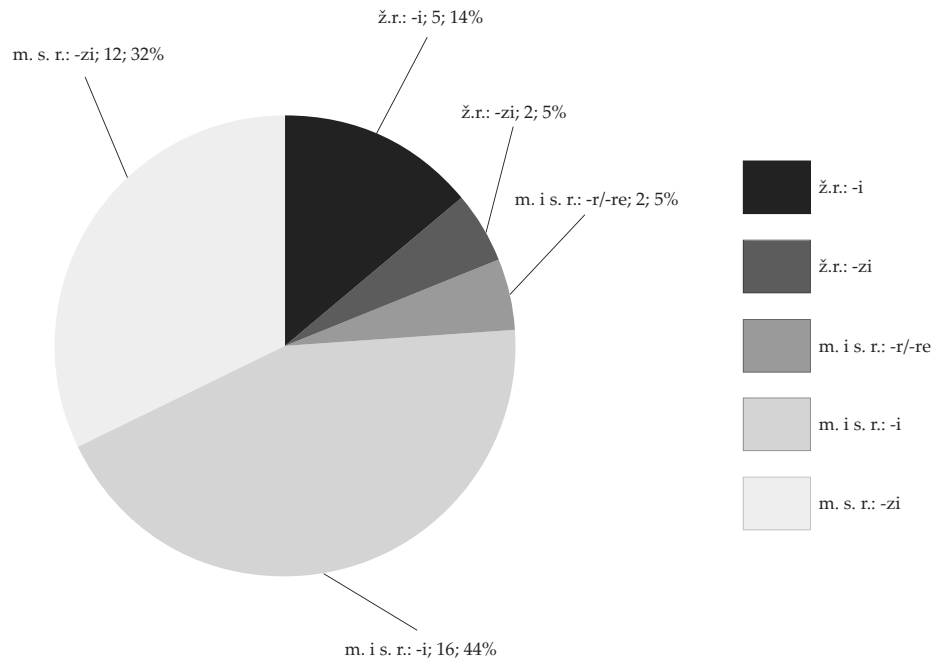


Tabela zamjeničkih navezaka u muškom, ženskom i srednjem rodu jednine¹⁹

Iz tabele je vidno da u bosaničnim pravnim tekstovima od navezaka preovladava vokal **-i** (44%) kod zamjenica m. i s. roda. Njege u istim rodovima slijedi navezak **-zi** (32%). Iznimno malo primjera s navescima pokazuju zamjenice u ženskom rodu (**-i** 14%; **-zi** 5%).

¹⁹ U obzir su uzeti samo primjeri zamjenica s navescima kad se pojavljuju prvi put u korpusu. Cilj je bio prikazati brojnost prvih ostvaraja navezaka u zamjenicama različitoga roda i broja.

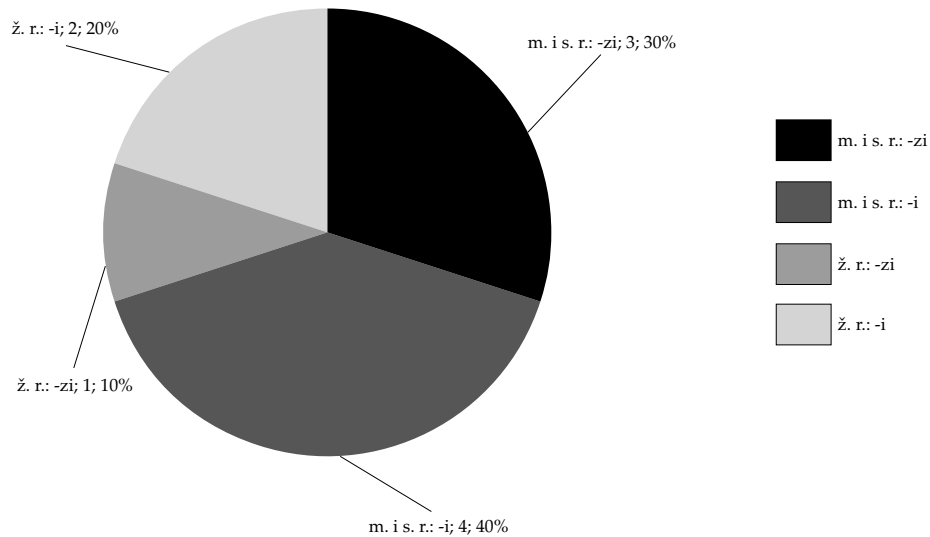


Tabela zamjениčkih navezaka u muškom, ženskom i srednjem rodu množine

Množinski oblici zamjenica u bosaničnim pravnim tekstovima u muškom i srednjem rodu, kao i u jednini, pokazuju preovladavanje vokalnoga naveska *-i* (40%) kojega slijedi čestica *-zi* (30%).

Iz obiju se navedenih tabela daje zaključiti da se zamjenice m. i s. roda jednine i množine češće pojavljuju s navescima nego zamjenice ž. roda.

Zaključak

Svi oblici neličnih zamjenica u N jd. m. i s. roda razlikuju palatalne od nepalatalnih varijanti. Prisutno je križanje i supostojanje neličnih zamjenica u srednjovjekovnom periodu. Oblik upitne zamjenice *čō* javlja se u 12. stoljeću, a oblik *čā* u 14. stoljeću. Zamjenice za sva tri roda jednine i množine imaju naveske *-zi*, *-r/-re* i *-i* koji ne utječu na značenje zamjenica: *vъsega togazi*, za *sizi dohodъкъ*, *ôvêmzi uvêtôm(ъ)*, da *nitkorъ togai*, *nikimъre delomъ*, so *ôvei* i so *ônei strane*. Najviše ostvaraja zamjenica s različitim navescima nalazimo u nominativu, genitivu i akuzativu. Jedninski i množinski oblici zamjenica s navescima: *-zi*, *-r/-re* i *-i* u bosansko-humskim poveljama u muškom i srednjem rodu pokazuju preovladavanje naveska *-i* (40%) te naveska *-zi* (30%). Povremeno dolazi do interferiranja i supostojanja staroslavenskih i starobosanskih jezičnih elemenata (G jd. m. roda *beзь vъsega*; *къто ~ ko*). Preovladavaju starobosanski jezični elementi (našim *drāzimъ*, našega, našim,

ôda vsega, âa, êo), koji su premoćniji u odnosu na staroslavenske. U procesu izgradnje zajedničkoga književnoga srednjovjekovnog idioma sastavljenoga od elemenata dvaju sistema, staroslavenskoga i starobosanskoga, znatno sudjeluju bosansko-humski pisari. Kod neličnih zamjenica u bosaničnim pravnim tekstovima prisutno je postojanje bosanske redakcije.

Izvori s kraticama:

- Povelja Kulina bana od 1189. godine **P 1**
Povelja kneza humskog Andrije Dubrovniku (1214–1217) **P 2**
Povelja bana Mateja Ninoslava Dubrovniku — prije 1232. godine **P 3**
Povelja bana Mateja Ninoslava Dubrovniku od 22. 3. 1240. godine **P 4**
Povelja kneza humskog Andrije Dubrovniku (1247–1249) **P 5**
Pismo kneza Črnomira Dubrovniku (1252–1254) **Pi 1**
Povelja humskoga župana Radoslava Dubrovniku od 22. 5. 1254. **P 6**
Povelja bosanskoga bana Tvrtka vojvodi Vukcu Hrvatiniću od 11. 8. 1366. **P 7**
Povelja bana Tvrtka Kotromanića o potvrđivanju prijateljstva Dubrovniku od 1. 6. 1367. godine **P 8**
Povelja bosanskoga bana Tvrtka od 9. 2. 1375. **P 9**
Povelja kralja Tvrtka Dubrovčanima od 10. 4. 1378. pisana u Žrnovnici i 17. 6. 1378. završena u Trstivnici **P 10**
Povelja kralja Tvrtka vojvodi Hrvoju Vukčiću Hrvatiniću od 12. 3. 1380. **P 11**
Povelja kralja Tvrtka Dubrovniku o ukidanju Slanice u Dračevici od 2. 12. 1382. **P 12**
Pismo kralja Tvrtka knezu, sudijama i vlasteli dubrovačkoj od 19.5.1389. **Pi 2**
Povelja braće Bjeljaka i Radiča Sankovića Dubrovniku od 15. 4. 1391. **P 13**
Povelja kralja Stefana Dabiše Dubrovčanima od 17. 7. 1392. **P 14**
Darovnica kralja Dabiše kćeri Stani i knezu Juriju Radivojeviću od 26. 4. 1395. **Da 1**
Povelja kneza Pavla Radinovića Dubrovčanima od 25. 3. 1397. **P 15**
Povelja kralja Stjepana Ostoje Dubrovniku od 20. 11. 1398. **P 16**
Povelja kralja Stjepana Ostoje Dubrovniku od 15. 1. 1399. **P 17**
Pismo kralja Stefana Ostoje Dubrovniku od 15. 1. 1399^a. **Pi 3**
Povelja kralja Stefana Ostoje dubrovniku od 5. 2. 1399. **P 18**
Pismo bosanske kraljice Jelene Grube Dubrovniku od 5. 3. 1399. godine **Pi 4**
Povelja Radiča Sankovića i župana Bjeljaka Dubrovčanima od 25.8.1399. **P 19**
Povelja kralja Stipana Tvrtka Tvrtkovića Dubrovčanima od 20. 6. 1405. **P 20**
Kralj Stipan Ostoja potvrđuje Dubrovčanima povlastice prethodnih kraljeva 4. 12. 1409. **Po 1**

- Pismo vojvode Sandalja Dubrovniku od 19. 10. 1413. **Pi 5**
Povelja kralja Stipana Ostoje Dubrovniku od 20. 11. 1414. **P 21**
Pismo kralja Ostoje Dubrovniku od 28. 10. 1416. **Pi 6**
Drugo pismo kralja Ostoje Dubrovniku od 28. 10. 1416.^a **Pi 7**
Pismo kralja Ostoje Dubrovniku od prosinca 1416. **Pi 8**
Pismo kralja Ostoje Dubrovniku iz 1418. **Pi 9**
Povelja kralja Stipana Ostoje Dubrovniku od 5. 3. 1419. **P 22**
Povelja Sandalja Hranića i njegove braće od 24. 6. 1419. **P 23**
Povelja kralja Stipana Ostoje Dubrovniku od 4. 12. 1419. **P 24**
Povelja Sandalja Hranića i njegove braće Vukca i Vuka, te sinovca Stipana Dubrovniku od 30. 5. 1420. **P 25**
Povelja kralja Tvrtka Tvrtkovića Dubrovniku od 16. 8. 1420. **P 26**
Povelja vojvode Radosava Pavlovića Dubrovniku od 24. 4. 1421. **P 27**
Povelja kralja Tvrtka II Tvrtkovića Dubrovniku od 18. 8. 1421. **P 28**
Povelja vojvode Radosava Pavlovića Dubrovčanima od 7. 4. 1423. **P 29**
Povelja kneza Radosava Pavlovića od 31. 12. 1427. **P 30**
Povelja Tvrtka II Tvrtkovića Dubrovniku od 2. marta 1433. **P 31**
Zakletva Radosava Pavlovića na mirovni ugovor sa Dubrovnikom od 25. 3. 1433. **Za 1**
Povelja Stjepana Kosače Dubrovniku od 10. 10. 1435. **P 32**
Potvrda kneza Radosava Pavlovića Dubrovniku od 31. 1. 1437. **Po 2**
Pismo Tvrtka II Tvrtkovića Dubrovniku od 26. 3. 1438. **Pi 10**
Priznanica Radosava Pavlovića Dubrovniku iz siječnja 1439. **Pr 1**
Potvrda vojvode Radosava, njegove žene Todore i sina Ivaniša Dubrovniku od 19. 8. 1439. **Po 3**
Povelja Stjepana Kosače sa sinovima Vladisavom i Vlatkom Dubrovniku od 7. 5. 1440. **P 33**
Povelja Radosava Pavlovića o slobodi trgovanja za dubrovačke trgovce od 10. 4. 1441. **P 34**
Povelja vojvode Ivaniša, sina Radosava Pavlovića, Dubrovniku od 29. 9. 1442. **P 35**
Povelja Stjepana Kosače, Jelene i njihovoga sina Vladisava Dubrovniku od 1. 4. 1443. **P 36**
Pismo Tvrtka II Tvrtkovića Dubrovniku od 22. 6. 1443. **Pi 11**
Povelja kralja Tomaša Dubrovniku od 3. 9. 1444. **P 37**
Darovnica kralja Tomaša Ostojića braći Dragišićima od 22. 8. 1446. **Da 2**
Trgovački ugovor kralja Tomaša i trogiranina kneza Nikole od 3. 2. 1449. **Tu 1**
Potvrda vladisava, sina hercega Stjepana, da je primio zajam oko 1450. **Po 4**

- Prva potvrda hercega Stjepana Kosače od 5. 7. 1450.¹ **Po** 5
59. druga potvrda hercega Stjepana Kosače od 5. 7. 1450.² **Po** 6
Povelja kralja Tomaša Dubrovniku od 18. 12. 1451. **P** 38
Mirovno pismo hercega Stjepana Kosače od 19. 7. 1453. **Pi** 12
Pismo hercega Stjepana Kosače od 19. 7. 1453.^a **Pi** 13
Povelja hercega Stjepana Kosače dubrovniku od 11. 4. 1454. **P** 39
64. darovnica kralja Stjepana Tomaša sinovima Ivana Jurčinića od 19.2.1459.
Da3
Povelja hercega Stjepana Kosače Dubrovniku od 13. 10. 1461. **P** 40
Povelja kralja Stepana Tomaševića Dubrovniku od 23. 11. 1461. **P** 41
Prva povelja kralja Stipana Tomaševića Dubrovniku od 25. 11. 1461.¹ **P** 42
Druga povelja kralja Stipana Tomaševića Dubrovniku od 25. 11. 1461.² **P** 43
Treća povelja kralja Stipana Tomaševića Dubrovniku od 25. 11. 1461.³ **P** 44
Četvrta povelja kralja Stipana Tomaševića Dubrovniku od 25. 11. 1461.⁴ **P** 45
Potvrda hercega Stjepana Kosače Dubrovniku poslije 3. 2. 1464. **Po** 7
Potvrda hercega Stjepana Kosače Dubrovniku 17. 9. 1465. **Po** 8
Potvrda vladisava, sina hercega Stjepana, da je primio 1000 perpera 13. 10. 1465. **Po** 9
Potvrda hercega Stjepana Kosače Dubrovniku od 5. 12. 1465. **Po** 10
Potvrda hercega Stjepana Kosače poslije 3. 2. 1466. u Dubrovniku **Po** 11

Literatura

- Belić, Aleksandar. 1960. *Osnovi istorije srpskohrvatskog jezika*. Fonetika, knj. I. Beograd.
- Belić, Aleksandar. 1969. *Istorija srpskohrvatskog jezika, knj. II, sv. 1. Reči sa deklinacijom*. Beograd : Naučna knjiga.
- Čremošnik, Gregor. 1950. *Bosanske i humske povelje s. vijeka II*. U: *Glasnik Zemaljskog muzeja u Sarajevu*. Nova serija, sv. IV-V. Sarajevo.
- Čremošnik, Gregor. 1951. *Bosanske i humske povelje s. vijeka*. U: *Glasnik Zemaljskog muzeja u Sarajevu*. Nova serija, sv. VI. Sarajevo.
- Damjanović, Stjepan. 2003. *Staroslavenski jezik. Četvrto, popravljeno i dopunjeno izdanje*. Zagreb : Hrvatska sveučilišna naklada.
- Damjanović, Stjepan. 2002. *Slovo iskona. Staroslavenska/starohrvatska čitanka*. Zagreb : Matica hrvatska.
- Damjanović, Stjepan, Ivan Jurčević, Tanja Kuštović, Boris Kuzmić, Milica Lukić, Mateo Žagar. 2004. *Mali staroslavensko-hrvatski rječnik*. Zagreb : Matica hrvatska.

- Daničić, Đ. 1874. *Istorija oblika srpskoga ili hrvatskoga jezika do svršetka XVII vijeka*. Državna štamparija u Biogradu.
- Dizdar, Mak. 1997. *Antologija starih bosanskih tekstova*. Sarajevo.
- Gabrić-Bagarić, Darija. 2005. Crkvenoslavensko i narodno u bosansko-hercegovačkim epigrafskim spomenicima od 12. do 18. st. U: *Drugi Hercigonjin zbornik / uredio Stjepan Damjanović*. Zagreb : Hrvatska sveučilišna naklada.
- Grickat, Irena. 1961–1962. Divoševo jevanđelje. *Južnoslovenski filolog XXV*. Beograd : Institut za srpskohrvatski jezik. 227–293.
- Grupa autora. 1982. *Pisana riječ u Bosni i Hercegovini. Od najstarijih vremena do 1918. godine*. Sarajevo : IRO »Veselin Masleša«. 308 str.
- Grupa autora. 1998. *Povijest Bosne i Hercegovine. Od najstarijih vremena do 1463*, knj. I. Sarajevo.
- Grupa autora. 1974. *Starija književnost*. Sarajevo : Zavod za izdavanje udžbenika. 350 str.
- Hadžagić, Amira. 1999. Duži oblici genitiva. *Bosanski jezik. Časopis za kulturu bosanskoga književnog jezika*. Tuzla. 86–96.
- Hadžagić, Amira. 1999. Duži oblici dativa i lokativa. Didaktički putokazi. *Časopis za bosansku nastavu i praksu*. Zenica. 67–69.
- Hamm, Josip. 1958. *Staroslavenska gramatika*. Zagreb : Školska knjiga.
- Hamm, Josip. 1960. *Staroslavenska čitanka*. Zagreb : Školska knjiga.
- Hercigonja, Eduard. 1983. *Nad iskonom hrvatske knjige*. Zagreb.
- Hercigonja, Eduard. 1994. *Tropismena i trojezična kultura hrvatskoga srednjovjekovlja*. Zagreb.
- Hrvatski enciklopedijski rječnik (HER)*. 2005. 1–12. Zagreb : Novi Liber.
- Jahić, Dževad. 1999. *Trilogija o bosanskom jeziku*. Sarajevo : Ljiljan.
- Jahić, Dževad, Senahid Halilović, Ismail Palić. 2000. *Gramatika bosanskoga jezika*. Zenica : Dom štampe.
- Jerković, Vera. 1975. *Paleografska i jezička ispitivanja o Čajničkom jevanđelju*. Novi Sad : Matica srpska.
- Jurić-Kappel, Jagoda. 2001. Rukopisi krstjanina Radosava u svjetlu dosadašnjih istraživanja. U: *Zbornik radova. Drugi hrvatski slavistički kongres*. Zagreb. 225–232.
- Jurić-Kappel, Jagoda. 2005. Kopitarovo četveroevanđelje. U: *Drugi Hercigonjin zbornik*. Uredio Stjepan Damjanović. Zagreb : Hrvatska sveučilišna naklada.
- Kuljbakin, S. 1925. *Paleografska i jezička ispitivanja u Miroslavljevom jevanđelju*. Posebna izdanja SKA, knj. LII. Sremski Karlovci 1925.

- Kuna, Herta. 1973. Bosanski rukopisni kodeksi u svjetlu južnoslavenskih redakcija staroslavenskog jezika. *Izdanja Muzeja grada Zenice*, sv. 3, 89–102.
- Kuna, Herta. 1987. Istorija srpskohrvatskog literarnog jezika u krugu dijahronih disciplina serbokroatistike. *Književni jezik* 16:1. Sarajevo. 31–36.
- Kuna, Herta. 2001. Marginalije bosanskog Vrutočkog evanđelja. U: *Zbornik radova, Drugi hrvatski slavistički kongres*. Zagreb. 233–236.
- Malić, Dragica. 1988. *Povaljska listina kao jezični spomenik*. Zagreb : Znanstvena biblioteka Hrvatskog filološkog društva.
- Mihaljević, Milan. 2002. *Slavenska poredbena gramatika. 1. dio. Uvod i fonologija*. Zagreb : Školska knjiga.
- Nikolić, Svetozar. 1984. *Staroslovenski jezik I. Pravopis – Glasovi – Oblici*. Treće izdanje. Beograd : Naučna knjiga.
- Peco, Asim. 1989. Povelja Kulina bana u svjetlosti štokavskih govora XII i XIII vijeka. U: *Osamsto godina Povelje bosanskog bana Kulina, 1189–1989*. ANUBiH, Posebna izdanja, knjiga XC, Odjeljenje društvenih nauka, knjiga 23.
- Silić, Josip, Ivo Pranjković. 2005. *Gramatika hrvatskoga jezika : za gI mn.azije i visoka učilišta*. Zagreb : Školska knjiga.
- Skok, Petar. 1971. *Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika I-III*. Zagreb.
- Turbić-Hadžagić, Amira. 2005. Bosanski književni jezik (Prvi razvojni period od 9. do 15. stoljeća). *Bosanski jezik. Časopis za kulturu bosanskoga književnog jezika* 4. Tuzla. 137–161.
- Turbić-Hadžagić, Amira. 2009. Deklinacija ličnih zamjenica *ja* i *ti* u bosaničnim pravnim tekstovima od 12. do 15. stoljeća. *Lingua Montenegrina – Časopis za jezikoslovna, književna i kulturna pitanja*, br. 3. Cetinje. 213–229.
- Turbić-Hadžagić, Amira. 2010. Jezične osobitosti bosaničnih pravnih dokumenata iz 15. stoljeća pisanih u »Sutisci«. *Zbornik radova sa znanstvenog skupa Stoljeća Kraljeve Sutjeske*. Kraljeva Sutjeska—Sarajevo. 33–50.
- Turbić-Hadžagić, Amira, Zumreta Jamakosmanović. 2010. Natpis Božićka Banovića kao medij i njegove jezične osobitosti. *Zbornik radova sa naučnog skupa Kulturno-historijsko i prirodno naslijeđe općine Banovići*. Tuzla—Banovići. 37–42.
- Turbić-Hadžagić, Amira. 2011. *Bosanični pravni tekstovi u srednjovjekovnoj Bosni*. Gradačac : JU Javna biblioteka »Alija Isaković«.

Die Deklination der unpersönlichen Pronomina in Urkunden aus Bosnien und Hum mit Schwerpunkt auf den Pronomina mit Partikeln *-zi*, *-r/-re* und *-i*

Zusammenfassung

Im Artikel werden die Formen der unpersönlichen Pronomina in den mittelalterlichen Urkunden aus Bosnien und Hum im Hinblick auf ihre Partikeln *-zi*, *-r/-re* und *-i*, die keine bedeutungsmodifizierende Funktion haben, untersucht, z. B.: *вѣсѣга тогази, за сизи доходѣкъ, ѡвѣм-зи увѣтѡм(ъ), да нѣкогъ тогаи, никимѣре деломъ, со ѡвѣи и со ѡнеи стране*. Die häufigsten Pronomenformen mit hinzugefügten Partikeln sind im Nominativ, Genitiv und Akkusativ belegt. In einem Teil der Belege ist eine Interferenz und Koexistenz von altslawischen und altbosnischen Sprachelementen nachweisbar (Gen. Sg. Mask. *безъ вѣсѣга; кѣто ~ ко*). Die altbosnischen Sprachelemente (*нашим дѣзѣимъ, наѣсѣга, нашим, ѡда вѣсѣга, ѡа, ѡо*) sind im Vergleich zu den altslawischen häufiger vertreten.

Ključne riječi: deklinacija, osobne zamjenice, bosansko-humske povelje, čestice

Key words: declination, non-personal pronouns, documents from Bosnia and Hum, particles